

sig for snarest muligt at behandle Sagen, vilde forwolde et saadant Ophold i denne Sags Afgjorelse, at man derfor skulde nægte den den Døftelse, som den ifølge sin Natur fortjener, og som jeg antager, man især skulde være tilbøielig til at skænke den, efter at have hørt den høitærede Minister udtale sig derom.

Solberg: Jeg maa reent ud tilstaae, at jeg ikke tillægger mig saa stor Værdighed, at jeg skulde kunne udnævne Formænd for Corporationer, og allermindst for en saa stor Corporation som de Bøggelindedes; det har ingenlunde været min Hensigt i denne Henseende at ville udnævne den ærede Landstingsmand, som nys satte sig, til noget Andet end det, han allerede er. Imidlertid skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at min Bemærkning dog ikke har været saa aldeles grundløs, som den ærede Landstingsmand har villet gjøre den; thi jeg har ingenlunde fremsat nogen Indvending imod, at det ikke skulde kunne være rigtigt, skjøndt man ikke strax havde fundet det rigtigt at nedsætte et Udvalg, saa dog, navnlig naar tilbørlige Grunde vare anførte derfor, paa et senere Stadium at nedsætte et Udvalg; men jeg har ikke fundet de her idag anførte Grunde af synderlig Vægt for mig. Jeg maa derhos tillade mig at bemærke med Hensyn til de Dyringer, som ere fremsatte af den ærede Krigsminister, at jeg dog skulde være af den Formening, at, dersom det kunde lykkes den ærede Minister at skaffe sine Ord Indgang hos et Udvalg, vilde han vistnok ogsaa kunne finde Medlemmer her i Thinget, som vilde være villige til at stille et saadant Ændringsforslag, som han har ønsket.

Simony: Jeg kan heller ikke Andet end i det Hele tiltræde Lovforslaget saaledes, som det foreligger. Det er vistnok de fleste af Thingets Medlemmer bekendt, hvor vigtigt det er for Hovedstadens Beboere i det Hele, at dette Lovforslag vedtages uforandret, og

det er ikke mindre vigtigt for de enkelte Beboere og Ciere af de Grunde, som ligge paa det Sted, her omhandles. Den væsentligste Tvivl, som der kunde være ved at antage Lovforslaget uforandret, er den, som man maatte kunne have om Fortolkningen af Placat 13de October 1824; men jeg kan dog ingenlunde antage, at den Fortolkning, hvortil man i det andet Thing er kommen med Hensyn til dette Lovbud, er urigtig, tværtimod antager jeg, at den er aldeles rigtig. Det er mig ogsaa bekendt, at Indenrigsministeriet stedse har antaget, at dette Lovbud bør fortolkes, som skeet er. Men naar nu saaledes Lovforslaget i det Hele bør billiges, indseer jeg ikke, til hvad Nytte det skulde være at nedsætte et Udvalg. Det er vel af en æret Landstingsmand yttret, at dette Lovforslag staaer i en vis Forbindelse med Planen for Kjøbenhavns Befæstning; men det fremgaaer klart af Lovudkastet, som det foreligger, at der aldeles ikke er lagt nogen Bestemmelse ind deri, som kunde hindre Krigsministeriet i den Plan, det maatte have med Hensyn til Hovedstadens Befæstning. Jeg troer derfor, at Lovudkastet i det Hele bør billiges, uden at det er nødvendigt at nedsætte noget Udvalg til nærmere at prøve det.

Skif: Ja, jeg maa i det Hele tiltræde de Dyringer, som ere fremsatte af den sidste ærede Taler og af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg). Den eneste Omstændighed, der skulde bringe mig til at erklære mig for Nedsættelsen af et Udvalg, vilde være, at Ændringsforslag fremkom, som man maatte finde havde Noget for sig, og som kunde vinde Understøttelse i Thinget. Saalænge dette imidlertid ikke er Tilfældet, maa jeg være mod et Udvalgs Nedsættelse, saameget mere som det klarligt er oplyst saavel under Sagens tidligere som under den nærværende Behandling, at denne Sags Fremme er af særdeles Vigtighed for en stor Deel af Grundeierne udenfor Kjøbenhavn.